

MARTINA PADBERG

LOUVRE

Eugène Delacroix (1798–1863)

Liberty Leading the People (28 July 1830) (detail)

Svoboda vede lid na barikády (detail)

Sloboda vedie ľud na barikády (28. júl 1830) (detail)

Wolność wiodąca lud na barykady (28 lipca 1830) (detal)

Libertatea conduce poporul (detaliu)

Η Ελευθερία οδηγεί τον λαό (28 Ιουλίου 1830) (λεπτομέρεια)

1830–1831, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά/, 260 × 325 cm

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2017 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2016 451F sp. z o.o., Polska
© 2017 Prior Media Group, București
© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH
Text: Dr. Martina Padberg
Editing: Kathrin Jurgenowski
Translations: textcase.eu (English), Antonín Handl (Czech), Janka Jurečková (Slovak),
Grzegorz Rafałowski (Polish), Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann
Layout: Christoph Eiden
Picture credits: Bridgeman Images, akg-images gmbh (pp. 7, 8, 10, 16, 49, 68, 173, 208 b./b., 241, 256,
264 r./d., 290, 301, 304, 305, 306, 313, 316, 324/325, 330 r./d., 334 t./h., 393, 394, 380)

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN 978-3-7419-1927-5 (international)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by Liberduplex

6 Introduction

Úvod

Úvod

Wprowadzenie

Introducere

Εισαγωγή

6 The Painting Collections of the Louvre

Obrazové sbírky muzea Louvre

Maliarske zbierky Louvru

Zbiory malarstwa w Luwrze

Colecțiile de picturi de la Luvru

Οι συλλογές ζωγραφικής στο Λούβρο

10 A quick history of the palace: from prison to the world's largest museum

Stručné dějiny paláce: z vězení největším muzeem na světě

Stručná história paláca: od väzenia po najväčšie múzeum na svete

Krótka historia budowli: od więzienia do największego muzeum świata

Scurtă istorie a palatului: de la închisoare la cel mai mare muzeu al lumii

Μια γρήγορη ιστορία των ανακτόρων: Από φυλακή στο μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου

14 French Painting

Francouzské malířství

Francúzske maliarstvo

Malarstwo francuskie

Pictura franceză

Γαλλική ζωγραφική

16 From the late Gothic to Théodore Chassériau: a tour de force through 500 years of French painting

Od pozdní gotiky k Théodoru Chassériauovi: cesta pěti staletími francouzského malířství

Od neskorej gotiky až po Théodora Chassériaua: 500 rokov francúzskeho maliarstva

Od późnego gotyku do Théodore'a Chassériau: krótka podróż przez 500 lat francuskiego malarstwa

De la goticul târziu la Théodore Chassériau: 500 de ani de pictură franceză

Από την ύστερη Γοτθική τέχνη στον Τεοντόρ Σασεριώ: 500 χρόνια Γαλλικής ζωγραφικής

212 Italian Painting

Italské malířství

Talianske maliarstvo

Malarstwo włoskie

Pictura italiană

Ιταλική ζωγραφική

214 Italian painting: the great teacher of Europe

Italská malba: velká učitelka Evropy

Talianske maliarstvo: veľký učiteľ Európy

Malarstwo włoskie: wielki nauczyciel Europy

Pictura italiană: marele maestru al Europei

Ιταλική ζωγραφική: Ο μεγάλος δάσκαλος της Ευρώπης

302 Spanish Painting

Španělské malířství

Španielske maliarstvo

Malarstwo hiszpańskie

Pictura spaniolă

Ισπανική ζωγραφική

304 Spanish painting: the aftermath of the Counter-Reformation

Španělské malířství: následky protireformace

Španielske maliarstvo: vo svetle protireformácie

Malarstwo hiszpańskie: pokłosie kontrreformacji

Pictura spaniolă: în lumina contrareformei

Ισπανική ζωγραφική: ο απόηχος της Αντιμεταρρύθμισης

324 The Painting of Northern Europe

Malířství severní Evropy

Maliarstvo severnej Európy

Malarstwo Europy Północnej

Pictura din nordul Europei

Η ζωγραφική της Βορείου Ευρώπης

326 Late discoveries: the painting of Northern Europe

Pozdní objevy: malířství severní Evropy

Neskoršie objavy: maliarstvo severnej Európy

Odkryte zbyt późno: malarstwo Europy Północnej

Descoperiri întârziate: pictura din nordul Europei

Ύστερες ανακαλύψεις: η ζωγραφική της Βορείου Ευρώπης

The Painting Collections of the Louvre

Walking the miles of galleries and corridors of the Louvre gives visitors a unique overview of European painting between the 13th and 19th centuries. The more than 3,000 works on display at any time contain pieces by almost every well-known artist of each era and nation.

The Louvre Palace has long been a place for the people to encounter art. From 1699, when Louis XIV was on the throne, the Grande Galerie was made available for the annual exhibition of the Royal Academy of Painting and Sculpture. New commissions were selected for display based on the artists' reputation or if the artist showed promise according to strict criteria coupled with a healthy dose of intrigue and corruption. The exhibitions were moved to the Salon Carré in 1725, a fact which inspired the use of the term "salon" to describe literary and cultural gatherings and styles in the century that followed. These early salon exhibitions were, of course, only open to a selected group of the privileged who had to provide a letter of recommendation to gain admission. It was only after the French Revolution that the doors of the

Obrazové sbírky muzea Louvre

Nekonečně dlouhé chodby a výstavní sály Louvru nabízejí návštěvníkům jedinečný průřez evropským malířstvím od třináctého do devatenáctého století. Ve sbírkách čítajících více než 3 000 děl je zastoupen téměř každý známý umělec daného období a všechny evropské země.

Do paláce Louvre přicházejí lidé za uměním takřka od nepaměti. Již roku 1699, za vlády Ludvíka XIV., byla na stejném místě zpřístupněna Grande Galerie při příležitosti každoroční výstavy Královské akademie malířství a sochařství. Kurátoři tehdy vybírali nová díla na základě umělcova věhlasu či podle toho, jak slibně se ten který výtvarník jevil podle přísně stanovených kritérií, notnou roli hrály také intriky a korupce. V roce 1725 se přehlídky přesunuly do Salonu Carré, od kterého odvozujeme pojem „salon“ a dodnes tak nazýváme místa literárního a kulturního setkávání. První salonní výstavy mohla přirozeně navštívit jen úzká skupina vyvolených, kteří se nadto museli prokázat doporučujícím dopisem. Teprve po Francouzské revoluci se brány Louvru otevřely širší veřejnosti. Malíři Hubertu Robertovi (1733–1808), který spravoval malířskou sbírku Ludvíka XVI.,

Maliarske zbierky Louvru

Niekoľko kilometrov dlhá prechádzka po chodbách a sálach Louvru, v ktorých je vystavených viac než 3 000 diel, ponúka návštevníkom jedinečný prehľad európskeho maliarstva 13. až 19. storočia. V zbierke sú svojimi zásadnými dielami zastúpení takmer všetci známi umelci a umelkyne každej epochy a národnosti.

Stretnutie s umením má v Louvri dlhodobú tradíciu: Veľkú galériu sprístupnili na každoročnú výstavu Kráľovskej akadémie maliarstva a sochárstva už v roku 1699 za vlády Ludovíta XIV. Diela na výstavu vyberala komisia, vytvorená špeciálne na tento účel, ktorá rozhodovala na základe umelcovej reputácie a prísnych kritérií. Výber sa nevyhol ani intrigám a korupčným škandálom. V roku 1725 sa výstava presunula do salóna Carré – tu majú svoj pôvod termíny „salón“ a „salónne umenie“, ktoré si v 19. storočí osvojila kritika. Na rané salóny mala, samozrejme, prístup len vybraná skupina vyvolených, ktorí sa museli preukázať odporúčaním. Širšej verejnosti sa brány Louvru otvorili až po Francúzskej revolúcii. Premenu niekdajšieho kráľovského paláca na múzeum bol poverený maliar Hubert Robert (1733 – 1808), ktorý mal predtým na starosti maliarsku zbierku Ludovíta XVI.

Hubert Robert (1733–1808)

Decorating the Grande Galerie
at the new Louvre Museum

Výzdoba Grande Galerie
nového muzea Louvre

Výzdoba Velké galérie nového Louvru

Widok Wielkiej Galerii Luwru

Decorarea Grande Galerie
a noului Luvru

Διακόσμηση της Γκραντ Γκαλερί
στο νέο μουσείο του Λούβρου

c. 1798, Oil on canvas/olej na plátně/
olej na plátne/olej na płótnie/ulei pe
pânză/λάδι σε καμβά, 33 × 42 cm

Zbiory malarstwa w Luwrze

Przechadzka po ciągnących się kilometrami galeriach i salach wypełnionych kolekcjami Luwru daje możliwość dokonania – na podstawie ponad 3000 wystawionych tu obrazów – jedyne w swoim rodzaju przeglądu malarstwa europejskiego od XIII do XIX stulecia. Prezentowane są tutaj najważniejsze dzieła niemal wszystkich sławnych artystów różnych epok i nacji.

Spotkania ze sztuką mają w Luwrze długą tradycję. Już za Ancien Régime'u (a dokładniej od roku 1699) Grande Galerie była wykorzystywana dla corocznej wystawy królewskiej Académie de Peinture et de Sculpture (Akademii Malarstwa i Rzeźby). Pokazywano tutaj, stosując się do surowych kryteriów ustanowionej w tym celu komisji – w atmosferze niewolnej od intryg i skandali – to, co już posiadało rangę artystyczną i renomę albo też miało ją uzyskać w przyszłości. Od roku 1725 wystawy odbywały się w Salonie Carré. To tutaj mają swoje źródło pojęcia „salonu” i „sztuki salonowej”, coraz częściej używane przez krytyków, poczynając od XIX wieku. Publiczność tych wczesnych wystaw składała się ze starannie dobranych, uprzywilejowanych osób, które musiały przedstawić odpowiednie listy polecające.

Colecțiile de picturi de la Luvrul

Un parcurs de kilometri prin galeriile și colecțiile muzeului Luvrul, admirând cele peste 3000 de lucrări expuse, conferă o perspectivă de ansamblu asupra picturii europene între secolele XIII și XIX. Aproape toți artiștii cu renume, din diferite epoci și națiuni, sunt reprezentați aici cu opere de referință. Reuniunile artistice sunt organizate în mod tradițional la Luvrul: din perioada Ancien Régime, mai precis din 1699, Grande Galerie era utilizată de Academia Regală de pictură și sculptură (Académie de Peinture et de Sculpture) pentru expoziția anuală. O comisie special creată selecționa, conform unor criterii foarte stricte (dar și cu intrigi și scandaluri de corupție), lucrările care aveau deja un renume sau care ar fi putut avea în viitor. Începând cu anul 1725 expozițiile se organizează în Salon Carré și de aici își are originea și denumirea de „salon” sau „artă de salon” folosită de critici în secolul XIX. Aceste prime ediții ale salonului *avant la lettre*, erau frecventate de un public privilegiat, admis pe baza unei scrisori de recomandare și abia după Revoluția franceză s-au deschis porțile Luvrului către o audiență mai mare. Pictorul Hubert Robert (1733–1808), deja responsabil de colecția de tablouri a lui Louis al XVI

Οι συλλογές ζωγραφικής στο Λούβρο

Ο περίπατος μέσα από τους διαδρόμους του Λούβρου, μήκους πολλών χιλιομέτρων, δίνει στους επισκέπτες μία μοναδική άποψη της Ευρωπαϊκής ζωγραφικής ανάμεσα στον 13^ο και τον 19^ο αιώνα. Τα περισσότερα από 3.000 έργα, περιλαμβάνουν κομμάτια από σχεδόν κάθε γνωστό καλλιτέχνη, εποχή και εθνικότητα.

Το παλάτι του Λούβρου ήταν πάντα ένα μέρος, όπου κανείς μπορούσε να συναντήσει την τέχνη. Από το 1699, όταν ο Λουδοβίκος 14^{ος} ήταν στο θρόνο, η Μεγάλη Στοά είχε διατεθεί για την ετήσια έκθεση της Βασιλικής Ακαδημίας Ζωγραφικής και Γλυπτικής. Οι αναθέσεις επιλέγονταν με βάση τη φήμη των καλλιτεχνών και από το αν ο καλλιτέχνης ήταν ανερχόμενος. Τα κριτήρια ήταν αυστηρά και συνδέονταν με την απαραίτητη δόση ίντριγκας και διαφθοράς. Οι εκθέσεις αργότερα, το 1725, οδηγήθηκαν στο Τετράγωνο Σαλόνι (ένα γεγονός που ενέπνευσε τη χρήση της ονομασίας «σαλόνι» για να περιγράψει λογοτεχνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις και στυλ του αιώνα που ερχόταν). Αυτές οι πρώτες εκθέσεις, τα «Σαλόνια», ήταν βεβαίως προσβάσιμα μόνο σε μία ορισμένη ομάδα προνομιούχων, που όφειλαν να παρουσιάσουν πρώτα μια συστατική επιστολή, προκειμένου να τους επιτραπεί η είσοδος. Μόνο μετά τη

Hubert Robert (1733–1808)

Sketch for the Grande Galerie
at the new Louvre Museum

Skica pro Grande Galerie
nového muzea Louvre

Skica pre Veľkú galériu
nového Louvru

Wielka Galeria Luwru w przeddzień
rewolucji francuskiej

Schiță pentru Decorarea Grande
Galerie a noului Luvru

Προσχέδιο για την Γκραντ Γκαλερί
στο νέο μουσείο του Λούβρου

1796, Oil on canvas/olej na plátně/
olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe
pânză/λάδι σε καμβά, 115 × 145 cm

Louvre were opened to a wider audience. Painter Hubert Robert (1733–1808), who had previously been responsible for Louis XVI's painting collection, was given the responsibility of transforming the former royal palace into a museum.

Since then, generations of art historian, artists, and art lovers have come to the Louvre to study its collection. In addition to an introduction to the ebbs and flows of art history, interested visitors also learn much about the ways people lived and what they believed in years past: imposing historical pictures to let the world know the importance of their ecclesiastical or aristocratic patrons, devotional paintings conveying deep faith that shaped people's daily lives, and portraits that reflect the enhanced awareness of human individuality in the Renaissance and beyond. The Louvre is home not only to the most famous picture in the world, Leonardo's Mona Lisa, but also countless other portraits that allow encounters with people of earlier eras. They all have stories to tell about self-image, the staging of (one's) image, hopes, dreams, and longings.

byl svěřen plán proměny královského paláce na muzeum.

Od té doby navštívily Louvre již celé generace kunsthistoriků, umělců a milovníků umění, aby zde obdivovaly místní sbírky. Zvědavý návštěvník se v muzeu může dozvědět nejen o hlavních hnutích a proudech v dějinách umění, ale také o tom, jak naši předkové žili a v co věřili. Vždyť tolik toho lze vyčíst z velkolepých historických pláten, která měla světu ukázat důležitost jejich církevních a světských patronů, z maleb vyjadřujících oddanost Bohu a hlubokou víru, či z portrétů, v nichž se od dob renesance odráží stále hlubší vědomí jedinečnosti každého člověka. V Louvru nenajdeme jen nejslavnější obraz všech dob, Leonardovu Monu Lisu, ale také nespočet dalších portrétů, jež nám zprostředkovávají setkání s lidmi dávných dob. Každý z nich podává svědectví o tom, jak na sebe naši předkové nahlíželi, jak chtěli vypadat, o čem snili i po čem toužili.

Odvtedy přicházejí do Louvru študovat jeho zbirky celé generácie umelcov, kunsthistorikov a milovníkov umenia. Návštevníci sa oboznámia s dejinami výtvarného umenia, ale dozvedia sa tiež, ako ľudia v minulosti žili, v čo verili a podobne. Impozantné historické maľby pripomínajú význam cirkevných alebo aristokratických patrónov, ktorí ich objednali, náboženské obrazy vyjadrujú hlbokú vieru, čo formovala každodenný život ľudí, portréty odrážajú rastúce povedomie o ľudskej individualite od čias renesancie. Louvre nie je domovom len najslávnejšieho obrazu na svete, Leonardovej Mony Lisy, ale aj nespočetných ďalších portrétov. Všetky majú svoj vlastný príbeh, všetky nám majú čo povedať o chápaní samého seba, o stratégii vlastnej prezentácie, o nádejach, snoch a želaniach.

Dopiero po rewolucji francuskiej bramy Luwru otworzono dla szerszej publiczności. Malarz Hubert Robert (1733–1808), który już wcześniej opiekował się zbiorami malarstwa Ludwika XVI, przejął jako pierwszy konserwator odpowiedzialność za przekształcenie tego miejsca w muzeum.

Od tego czasu muzeum odwiedzały pokolenia miłośników i historyków sztuki oraz artystów. Obok materiału dla dociekań z zakresu historii sztuki przed każdym z zainteresowanych otwierają się pasjonujące obrazy z życia i wierzeń minionych czasów.

Imponujące malowidła historyczne pozwalają pojąć znaczenie kościelnych i książęcych zleceniodawców, malarstwo dewocyjne uzmysławia głęboką religijność, która kształtowała ówczesne życie codzienne, a malarstwo portretowe odzwierciedla odkrycie w czasach nowożytnych ludzkiej indywidualności.

Znajduje się tutaj nie tylko najsłynniejszy obraz świata, *Mona Lisa* Leonarda da Vinci. Niezliczone inne portrety pozwalają poznać ludzi z wcześniejszych epok. Wszystkie one opowiadają o funkcjonujących w danym okresie przekonaniach, o sposobach (auto)portretowania, o pragnieniach, nadziejach i tęsknotach.

lea, devine primul curator al fostului palat regal transformat în muzeu. Multe generații de artiști, istorici și iubitori de artă au venit aici pentru a studia colecțiile. În plus față de cunoștințele de istoria artei, Luwru oferă publicului o imagine fascinantă asupra vieții și credinței timpurilor trecute. Picturi istorice impunătoare fac cunoscută importanța autorității ecleziastice și regale; tablouri devoționale transmit religiozitatea profundă pătrunsă în viața cotidiană iar portretele oglindesc descoperirea individualității umane în epoca modernă. Pe lângă cel mai cunoscut tablou din lume, *Mona Lisa (Gioconda)* de Leonardo da Vinci, sunt expuse și multe alte portrete ce permit întâlnirea cu personaje din epoci anterioare, fiecare cu percepțiile, dorințele, speranțele și aspirațiile lui.

Γαλλική Επανάσταση άνοιξαν οι πόρτες του Λούβρου σε μεγαλύτερο κοινό. Ο ζωγράφος Υμπέρ Ρομπέρ (1733-1808), που ήταν αρχικά υπεύθυνος για την συλλογή ζωγραφικής του Λουδοβίκου 16^{ου}, ανέλαβε την ευθύνη να μετατρέψει τα πρώην βασιλικά ανάκτορα σε μουσείο.

Από τότε, γενιές από ιστορικούς τέχνης, καλλιτέχνες και λάτρεις της τέχνης ήρθαν στο Λούβρο για να μελετήσουν τις συλλογές του. Πέρα από την εισαγωγή στις διακυμάνσεις της ιστορίας της τέχνης, οι ενδιαφερόμενοι επισκέπτες, μαθαίνουν επίσης για τον τρόπο που ζούσαν οι άνθρωποι και τι πίστευαν στα παλιά χρόνια: επιβλητικοί ιστορικοί πίνακες για να γνωρίσει ο κόσμος τη σημασία των εκκλησιαστικών ή αριστοκρατικών πατρώνων, ευλαβικές εικόνες που μετέφεραν τη βαθιά πίστη των ανθρώπων και πορτρέτα που αντανakλούσαν την ανθρώπινη ατομικότητα από την Αναγέννηση και μετά. Το Λούβρο δεν φιλοξενεί μόνο τον διασημότερο πίνακα του κόσμου, τη Μόνα Λίζα του Λεονάρντο ντα Βίντσι, αλλά και έναν τεράστιο αριθμό άλλων πορτρέτων που επιτρέπουν την γνωριμία ανθρώπων και λαών προηγούμενων εποχών. Όλα έχουν να διηγηθούν ιστορίες για τη σκηνοθεσία των εικόνων, τις ελπίδες, τα όνειρα και τους πόθους των ανθρώπων αυτών.

A quick history of the palace: from prison to the world's largest museum

With 60,000 m² (almost 600,000 sq. ft.), the Louvre is the world's largest museum. It is also the most visited museum in the world, welcoming nearly 9 million visitors a year. Since 1989, the spectacular glass pyramid designed by American architect I. M. Pei (born 1917) has served as the main entrance to the complex.

The beginnings of the huge palace complex were much more modest: a fortified tower built in the late 12th century under Philip II (1165–1223) as a dungeon and arsenal in the south-western corner of today's Cour Carrée. Subsequent kings drove the further expansion of the residence. Architect Pierre Lescot (1515–1578) created a Renaissance palace with a festively decorated façade in the Italian style for Francis I (1494–1547). Henry IV (1553–1610) intended to connect the building to the Tuileries Palace of Catherine de Medici (1519–1589) and so had the Grande Galerie along the

Stručné dějiny paláce: z vězení největším muzeem na světě

Louvre je se svou rozlohou 60 000 m² největším muzeem na světě. Současně je také ze všech muzeí nejnavštěvovanější: ročně do něj zavítá téměř 9 milionů lidí. Vstup do komplexu zdobí od roku 1993 velkolepá skleněná pyramida od architekta I. M. Peie (nar. 1917). Obří soubor budov měl přitom výrazně skromnější začátky: původně se jednalo o věž s opevněním postavenou koncem 12. století za vlády Filipa II. (1165–1223), která sloužila jako věznice a skladiště zbraní pro jihozápadní části dnešního Cour Carrée. Pozdější panovníci sídlo dále rozšiřovali. Pro Františka I. (1494–1547) navrhl architekt Pierre Lescot (1515–1578) renesanční palác se slavnostně zdobenou fasádou v italském stylu. Jindřich IV. (1553–1610) chtěl budovu propojit s palácem Tuileries Kateřiny Medicejské (1519–1589) a nechal na břehu Seiny postavit Grande Galerie. Ludvík XIII. (1601–1643) inicioval ještě rozsáhlejší výstavbu. Jeho syn Ludvík XIV. (1643–1715)

Stručná história paláca: od väzenia po najväčšie múzeum na svete

Louvre je s rozlohou 60 000 m² najväčším múzeom na svete a tiež najnavštevovanejším – ročne privíta až 9 miliónov návštevníkov. Od roku 1989 slúži ako hlavný vchod do budovy úžasná sklená pyramída, ktorú navrhol čínsko-americký architekt Ieoh Ming Pei (*1917).

Začiatky obrovského palácového komplexu však boli oveľa skromnejšie: pôvodne to bola len opevnená veža, ktorá slúžila ako žalár a zbrojnica. Koncom 12. storočia ju dal v juhozápadnom rohu dnešného Cour Carrée postaviť Filip II. August (1165 – 1223). O rozšírenie veže na kráľovské sídlo sa postarali jeho následníci. Architekt Pierre Lescot (1515 – 1578) postavil pre Františka I. (1494 – 1547) renesančný palác s bohato zdobenou fasádou v talianskom štýle. Henrich IV. (1553 – 1610) zamýšľal budovu prepojiť s Tuilerijským palácom Kataríny Medicejskej (1519 – 1589), a tak dal pozdĺž Seiny vybudovať Veľkú galériu (Grande

Hubert Robert (1733–1808)

The Grande Galerie at the Louvre between 1801 and 1805

Grande Galerie v letech 1801–1805

Veľká galéria v Louvri v rokoch 1801–1805

Wielka Galeria Luwru w latach 1801-1805

Grande Galerie la Luvru între 1801-1805

Η Γκραντ Γκαλερί στο Λούβρο (μετάξύ 1801-1805)

1801–1805, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά, 37 × 46 cm

Krótká historia budowli: od więzienia do największego muzeum świata

Luwr, który ma 60.000 metrów kwadratowych powierzchni, jest nie tylko największym, ale także – z blisko 9 milionami zwiedzających rocznie – najczęściej odwiedzanym muzeum świata. Od roku 1989 jako główne wejście do Luwru służy spektakularna szklana piramida, zaprojektowana przez amerykańskiego architekta chińskiego pochodzenia, Ieoh Min Pei (*1917).

Początki olbrzymiego kompleksu pałacowego były skromne. Umocniona wieża, zbudowana w końcu XII wieku za panowania Filipa II Augusta (1165–1223) jako więzienie i arsenał, stanowiła punkt wyjścia dla południowo-zachodniego narożnika dzisiejszego Cour Carrée. Późniejsi królowie kontynuowali jej rozbudowę już jako rezydencji.

Budowniczy Pierre Lescot (1515–1578) stworzył dla Franciszka I (1494–1547) pałac renesansowy ze wspaniałe zdobioną fasadą według wzoru włoskiego. Henryk IV (1553–1610) zamierzał połączyć budowlę z pałacem

Scurtă istorie a palatului: de la închisoare la cel mai mare muzeu al lumii

Cu o suprafață de 60 mii de metrii pătrați și cu aproximativ 9 milioane de vizitatori pe an, Luwrul este cel mai mare și cel mai faimos muzeu al lumii. Spectaculoasa piramidă de sticlă proiectată de marele arhitect chinez-american Ieoh Ming Pei (născut în 1917) servește din 1993 ca intrare principală. Începuturile acestui mare complex au fost mai degrabă modeste: turnul fortificat, astăzi colțul de sud-vest - Cour Carrée, construit în secolul XII sub domnia lui Filip Auguste al II-lea (1165-1223) era folosit ca temniță și arsenal dar succesorii regelui au transformat edificiul în reședință a monarhiei franceze. Arhitectul Pierre Lescot (1515-1578) a proiectat pentru François I (1494-1547) un castel renascentist cu fațada decorată festiv, conform stilului italian. Henri al IV-lea (1553-1610) a dorit construirea unei "Grande Galerie" (Galerie au bord de l'eau) de-a lungul Senei intenționând

Μιά γρήγορη ιστορία του κτιρίου: Από φυλακή το μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου

Με μέγεθος 60.000τ.μ, το Λούβρο είναι το μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου. Είναι επίσης αυτό με τους περισσότερους επισκέπτες –σχεδόν 9 εκατομμύρια άνθρωποι ετησίως. Από το 1993, η εντυπωσιακή γυάλινη πυραμίδα σχεδιασμένη από τον Αμερικανό αρχιτέκτονα Ι.Μ.Πέι (γεν.1917) χρησιμοποιείται ως βασική είσοδος του συγκροτήματος. Το ξεκίνημα του τεράστιου παλατιού ήταν μάλλον χαμηλών τόνων: ένας οχυρωμένος πύργος

Κτίστηκε στα τέλη του 12^{ου} αιώνα από τον Φίλιπ ΙΙ (1165-1223), λειτουργώντας ως μπουντρούμι και σπλοστάσιο, στη νοτιοδυτική γωνιά του σημερινού Cour Carrée. Οι επόμενοι βασιλείς επέκτειναν τους χώρους. Ο αρχιτέκτων Πιέρ Λεσκό (1515-1578) δημιούργησε Αναγεννησιακά ανάκτορα, με μία εορταστικά διακοσμημένη πρόσοψη σε Ιταλικό στυλ για τον Φρανσουά Ι (1494-1547). Ο Ανρί ΙV (1553-1610)

Seine build. Louis XIII (1601–1643) realised even more ambitious construction. His son, Louis XIV (1643–1715) commissioned the construction of the colonnade, a monumental façade with paired columns under a classicist pediment, but soon moved his residence to Versailles. What was now a massive royal palace in the heart of Paris was left unfinished and was opened to the public as a museum after the French Revolution.

Further additions and renovations took place throughout the 19th and 20th centuries. French President François Mitterrand (1916–1996) made the Le Grand Louvre project a top priority, although it only came to completion four years after his death. The result: the world's largest museum.

zadal stavbu kolonády s monumentální fasádou tvořenou dvojicí sloupů a klasicistním frontonem, sám ale přesídlil do Versailles. Rozlehlý palác v srdci Paříže zůstal po nějaký čas nedokončený a jako muzeum se veřejnosti otevřel až po Francouzské revoluci. Dalších úprav se dočkal v devatenáctém a dvacátém století. Prezident François Mitterrand (1916–1996) považoval projekt Le Grand Louvre za svou nejvyšší prioritu, nicméně dokončit se jej podařilo až čtyři roky po jeho smrti. Výsledkem tohoto vývoje je největší muzeum na světě.

Galerie). Další ambiciózne stavebné úpravy sa realizovali za vlády Ludovíta XIII. (1601 – 1643). Jeho syn Ludovít XIV. (panoval v rokoch 1643 – 1715) si objednal výstavbu kolonády a monumentálnej fasády s dvojicami stĺpov pod klasicistickým frontónom, ale zakrátko presťahoval svoje sídlo do Versailles. Obrovský kráľovský palác v srdci Paríža tak zostal nedokončený a po Francúzskej revolúcii bol sprístupnený verejnosti ako múzeum.

Ďalšie dostavby a renovácie sa uskutočnili v 19. a 20. storočí. Pre francúzskeho prezidenta François Mitterranda (1916 – 1996) bol projekt „Le Grand Louvre“ prioritou číslo jeden, aj keď jeho dokončenia sa už nedežilo. Projekt – najväčšie múzeum na svete – slávnostne dokončili v roku 2000, štyri roky po prezidentovej smrti.

Patrick Allan-Fraser (1813–1890)

View of the Grande Galerie, Louvre Museum

Pohled na Grande Galerie, Muzeum Louvre

Pohľad na Veľkú galériu, Louvre

Wnętrze Wielkiej Galerii Luwru

Vedere Grande Galerie, Muzeul Luvru

Όψη της Γκραντ Γκαλερί, Λούβρο

1841, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά, 110 x 93 cm

Tuileries Katarzyny Medycejskiej (1519–1589) i polecił, by w tym celu wybudowano wzdłuż Sekwany „Grande Galerie” (Wielką Galerię). Za Ludwika XIII (1601–1643) zrealizowano dalsze ambitne plany rozbudowy.

Jego syn, Ludwik XIV (1643–1715), zlecił wykonanie kolumnady – monumentalnej fasady widokowej z parzyście usytuowanymi kolumnami pod nawiązującym do antyku trójkątnym frontonem. Jednak król niewiele później przeniósł swoją siedzibę do Wersalu.

Ogromny już wówczas Luwr pozostał nieukończony i dopiero po rewolucji francuskiej zmieniono go na dostępne dla wszystkich muzeum.

Dalsze przebudowy i rozbudowy realizowano w wieku XIX i XX. Prezydent Francji François Mitterand (1916–1996) uznał projekt „Le Grand Louvre” (Wielki Luwr) za sprawę najwyższej wagi (całość ukończono dopiero w 2000 roku, po śmierci Mitteranda). I tak powstało największe muzeum na świecie.

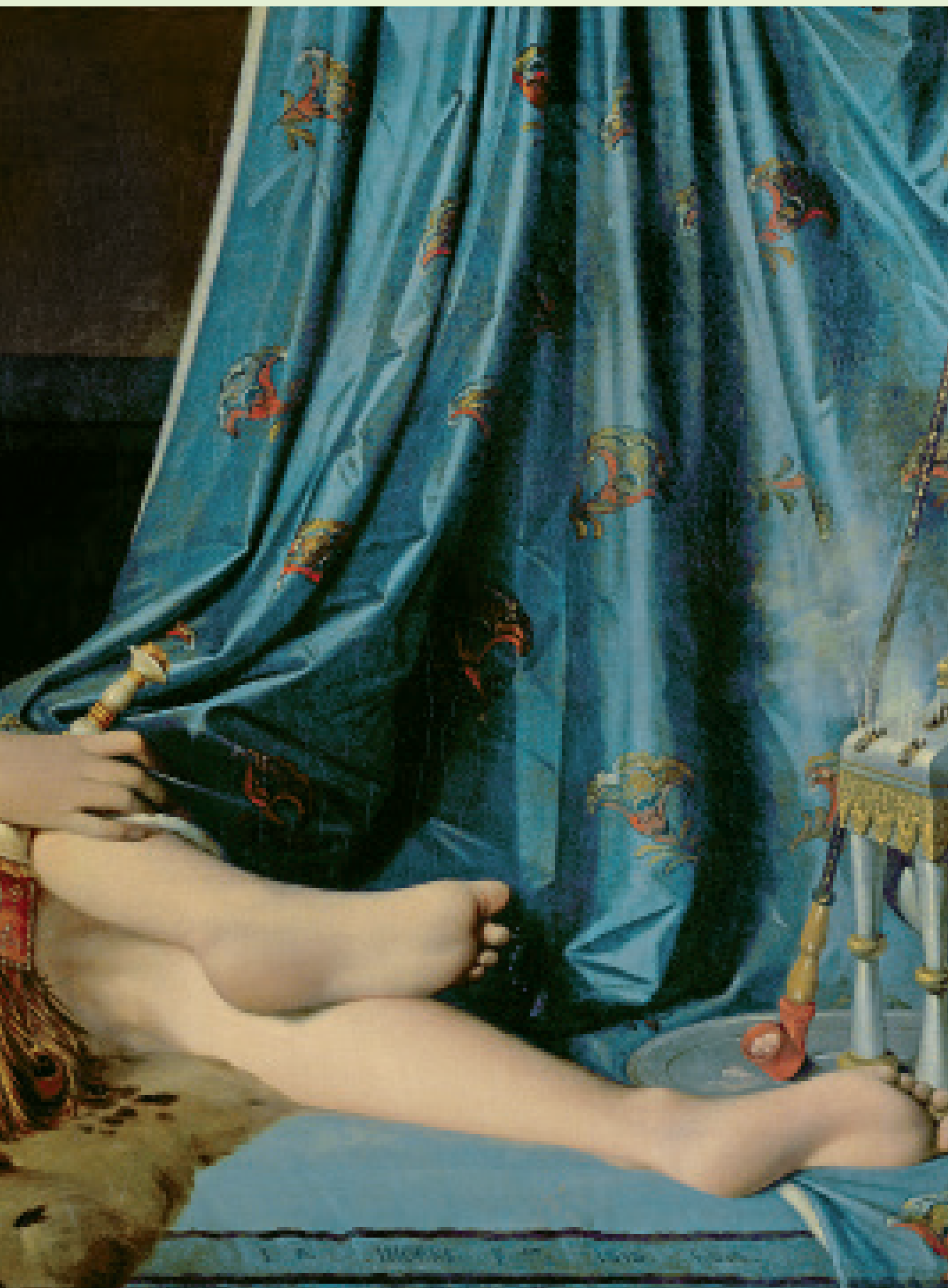
să unească Luvrul cu Palatul Tuileries al Caterinei de Medici (1519–1589). Ludovic al XIII lea a supus palatul unor proiecte mai ambițioase iar fiul său, Ludovic al XIV-lea (1643-1715), a comandat ridicarea Colonadei- o fațadă monumentală cu coloane duble sub un fronton clasic- dar la scurt timp și-a mutat reședința la Versailles. Luvru, devenit între timp gigantic, a rămas în cele din urmă neterminat, iar după revoluția franceză a fost transformat în muzeu public. Alte adăugiri și transformări s-au făcut în secolele XIX și XX. Președintele francez François Mitterand (1916–1996) a considerat prioritar proiectul “Le Grand Louvre”, cu toate că a fost finalizat abia în anul 2000, la patru ani după moartea sa. Astfel a luat naștere cel mai mare muzeu din lume.

σκόπευε να ενώσει το κτίριο με το παλάτι Τουιγερί της Κατερίνας των Μεδίκων (1519-1589) και γι' αυτόν τον λόγο κατασκεύασε την Grande Galerie κατά μήκος του Σηκουάνα. Ο Λουί XIII (1601-1643), πραγματοποίησε μια ακόμη πιά φιλόδοξη κατασκευή. Ο γιός του, Λουί XIV (1643–1715), παρήγγειλε την κατασκευή του περιστυλίου με αντικριστές κολώνες κάτω από ένα αέτωμα, αλλά σύντομα μετοίκησε στις Βερσαλλίες.

Αυτό που ήταν τώρα ένα τεράστιο παλάτι στην καρδιά του Παρισιού, έμεινε ατελείωτο και άνοιξε στο κοινό ως μουσείο μετά τη Γαλλική Επανάσταση. Περαιτέρω προσθήκες και ανακαινίσεις έλαβαν χώρα μεταξύ του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα. Ο Πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Μιττεράν (1916-1996), έθεσε ως προτεραιότητα το «Μεγάλο Λούβρο», το οποίο όμως πραγματοποιήθηκε τέσσερα χρόνια μετά τον θάνατό του. Το αποτέλεσμα: το μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου.

FRENCH PAINTING
FRANCOUZSKÉ MALÍŘSTVÍ
FRANCÚZSKE MALIARSTVO
MALARSTWO FRANCUSKIE
PICTURA FRANCEZĂ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Jean Auguste Dominique Ingres (1780–1867)

The Grand Odalisque

Velká odaliska

Velká odaliska

Wielka odaliska

Marea odaliscă

Η μεγάλη οδάλισκη

1814, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej
na płótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά, 91 x 162 cm